

forskellige Sider synes at være Enighed om at faa denne Lov revideret, og da jeg ogsaa tror, at det vilde være meget gavnligt, saa mener jeg for mit Vedkommende, at vi kunne være tilfredse med den Erklæring, der blev afgiven baade af den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Konseilspræsident om, at man til næste Aar vilde forsøge at fremlægge et Lovforslag i den Retning, hvorved selvfølgelig saa baade Spørgsmaalet om Lovens Indhold og om det forøgede Tilskud vil komme under Forhandling. Jeg for mit Vedkommende har ganske vist den ret sikre Forvisning, at det vil ende med, at man faar et forøget Tilskud og ikke nogen Revision af Loven, fordi det er et saa overordentlig vanskeligt Spørgsmaal. Over for den sidste ærede Taler vil jeg nedlægge en bestemt Protest, naar han udtalte, at det var saa slet en Lov, og at alle de, der havde med den at gøre, baade Sogneraadformænd og andre, vare enige derom. Her bevæge vi os paa et Omraade, hvor det ærede Medlem ikke har Patent paa at være ene sagkyndig. Der er mange af os, der have fuldt saa megen kommunal Erfaring som det ærede Medlem, og som have Adgang til at se Alderdomsforsørgelseslovens Virkninger under nok saa store Forhold som han, og selv om man kan erkende, at denne Lov har Mangler, saa tror jeg dog, at de fleste, der have haft med den at gøre, ere enige om, at det er en Lov, som vi meget nødig vilde undvære. Endelig skal jeg fremhæve, at de Mangler, som ere anførte ved Loven, væsentlig ere af teoretisk Natur, men de ere heller ikke oversete, da Loven blev givet. Disse teoretiske Mangler kunne være ret betydelige, men i Praksis er Tilstanden slet ikke saa horribel, som det ærede Medlem skildrede den. Jeg vil tillade mig at udtale, at efter den Erfaring, jeg har, og efter de Folks Mening, som jeg har haft Lejlighed til at tale med om denne Lov, er det Overtrivelse paa ethvert Punkt, hvad det ærede Medlem har udtalt i saa Henseende. Da der jo ikke er Anledning til at komme ind paa Enkelthederne i denne Lov, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg synes, man kan være fuldt tilfreds med de ærede Ministres Udtalelser om denne Sag. Jeg har nu den Mening, at det vilde være lige saa vanskeligt at give Tillægsbestemmelser til de gældende Regler som at bortfjerne de Mangler, som ere til Stede, og blive enig om en helt ny Lov. Jeg antager dog, at man alligevel, selv om man i øvrigt ikke

vil kunne blive enig, vil kunne faa et Tilskud til næste Aar.

Jeg skal nu gaa over til at omtale en anden Sag. Der er jo paa dette Finanslovsforslag bevilget 60,000 Kr. til Forbedring af Stationsforholdene ved Nykøbing p. F. Det vil erindres, at der fra Nykøbing Byraad blev indgivet et i Haandværker- og Industriforeningen diskuteret Andragende til Regeringen og Rigsdagen angaaende disse Banegaardsforhold. Dette Andragende gik ud paa, at man helst saa, at de 60,000 Kr. ikke bevilgedes, idet man var bange for, at man dermed skulde præjudicere en virkelig og højt nødvendig Forbedring af Forholdene derovre. Nu ere Pengene imidlertid bevilgede, og Ministeren har ved Finanslovens 3dje Behandling i det andet Ting udtalt, at de kunne indgaa som et Led i Bevillingen til en større Ombygning af Stationen i Nykøbing, som er under Overvejelse, og at der alt er udarbejdet Planer, med Hensyn til hvilke man agter at forhandle med de lokale Autoriteter, saaledes at det kan forventes, at de større og højt nødvendige Forandringer ville kunne forhandles ad Aare. Dette er jo noget, som jeg ikke kan andet end paa den Befolknings Vegne, jeg repræsenterer, udtale min Tilfredshed med, og jeg vil i den Henseende bevidne den højtærede Indenrigsminister min Tak for, at han saa hurtig og i saa stort Omfang har efterkommet de Ønsker, der ere fremsatte derved fra. Kun maa jeg tage et lille Forbehold over for den Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister, at de 60,000 Kr. i hvert Tilfælde i den første Aarrække ville være tilstrækkelige. Jeg haaber, at man, jo mere man beskæftiger sig med denne Sag, vil blive overbevist om, at det ikke vil kunne lade sig gøre i ret mange Aar ikke at skride til store Udvidelser og Forbedringer, og jeg tror, at navnlig selve Jærnbanebestyrelsen meget hurtig vil komme til det Resultat, at det ikke vil kunne lade sig gøre at vente ret længe i saa Henseende.

Jeg beklager imidlertid, at der er et andet Punkt, som staar i nogen Forbindelse hermed, hvor jeg ikke kan udtale nogen Tilfredshed, men tværtimod maa udtale min Beklagelse paa den Bys Vegne, som jeg specielt repræsenterer. Det er den ny Togplan, som er bleven offentliggjort nu, og som skal gælde for Statsbanerne fra 1ste Maj. Denne Sag har efter de lokale Aviser, som ere komne mig i Hænde nu, vakt den største Bevægelse i Nykøbing og Omegn. Det forholder sig